

og jeg har kun tilladt mig ganske rolig at fremsætte for Thinget Frukten af min Overveelse af denne Sag, som strækker sig langt tilbage i Tiden; jeg er aldeles uberørt at universitariske Indflydelse med Hensyn til Sagen, jeg har i Stilhed overveiet den med mig selv og fremsat for Thinget Resultatet af denne Overveelse. Det er min fulde Overbeviisning, at vi, selv om dette Forslag bliver vedtaget, ikke ville faae Noget ud af det til 1ste Januar næste Aar, idet jeg nemlig troer, at den Modstand, som Ministeren vil finde mod Forslaget, ingenlunde vil skrive sig fra, at han stikker Haanden i en Høpsere, men derfra, at det vil vise sig, naar man arbejder sig nærmere ind i Sagen, at der i Virkeligheden er mange og grundebede Tvivlsmaal tilstede. Det er min Overbeviisning, at en Mand, hvem det for Alvor ligger paa Hjerte at grunde den nye Institution saaledes, at den kan have stor og virkelig Betydning, vil føle, at det fordrer en meget grundig Overveelse og lang Tids Overlæg med kyndige og indsigtsfulde Mænd, naar han ikke vil sætte Noget i Gang, der ikke vil have nogen Varighed. Naar jeg tillod mig at sige, at det havde viist sig, at Sagen ikke var moden, vil det derved dog bemærkes, at den ærede sidste Taler selv ikke har oplyst Andet end, at der har været en tidligere Cultusminister, der har fremmet sit Forslag saa vidt, at det dengang var meget nær ved at kunne blive forelagt. Deri troer jeg, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret; men hvad han derimod efter min Mening ikke har lagt tilstrækkelig Bægt paa, er dette, at ved nærmere Overveelse af denne Sag i Ministeriet er der fremkommet saadanne Betæneligheder imod den, at det ikke har været anseet for rigtigt nu uden betydelige Forberedelser at sætte Sagen i Gang. Men en Sag, der staaer saaledes, kan jeg efter min Overbeviisning ikke kalde moden til Afgjørelse.

Frolund: Den høitærede Cultusminister er idag kommen tilstede, og jeg har hørt ham udtale sig i forskjellige Retninger, blandt Andet har han ogsaa erklæret, at han til 3die Behandling vilde stille nogle Forslag. Det vilde have været mig hjært, om der blandt disse Forslag ogsaa havde været et, som sluttede sig til

Cultusministeriets Ase Affnit, hvor der er Tale om at bevilge nogle Penge til Dødstummeunderviisningens Fremme. Jeg tillod mig ved første Behandling af Finantsloven at gjøre opmærksom paa dette Spørgsmaal. Der er senere indkommet et Andragende fra den vedkommende Mand, nemlig Hr. Keller, som har en Skole for Dødstummeunderviisningen efter Talemethoden. Det er en Underviisning, som Staten i Forveien har taget sig af, og en Underviisning, med Hensyn til hvilken jeg er overbevist om, at Enhver, der vil gjøre sig bekendt med den, maa sige, at den fortjener at støttes og fremmes. Men det forekommer mig, at Ministeriet istedetfor at beskytte den har draget sin Haand tilbage fra den. Jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Cultusministers Opmærksomhed herpaa. Det er bekendt, at der herom er indgivet et eller flere Andragender til Ministeriet, og jeg havde haabet — jeg seer nu, at det var med Urette —, at den høitærede Minister vilde være gaaet ind paa denne Sag, have bragt den for her i Thinget og begjært en Bevilling dertil. Sagen er nemlig den, at Staten hidtil har bevilget en Understøttelse af 1,800 Rb., hvorfor den vedkommende Mand skulde besørge 30 Elever underviste, idet der var beregnet ham en Understøttelse af 60 Rb. for hver Elev. Der er foregaaet forskjellige Forhandlinger mellem Ministeriet og Hr. Keller, men de have endnu ikke lebet til Noget. Ifjor — jeg troer, at det var omtrent ved Nytaarstid, i alt Fald er det ikke længe siden — blev der truffet en Overeenskomst mellem Cultusministeriet og Hr. Keller, hvis Hovedindhold er, at medens Ministeriet hidtil ikke har sikkret Hr. Keller den fulde Udbetaling af 1,800 Rb. for de Elever, han har undervist, skal der herefter deles lige mellem det saakaldte Kongelige Dødstummeinstitut og den Skole, som bestyres af Hr. Keller. Overeenskomsten gik dernæst ud paa, at Hr. Keller skulde modtage de Børn, som kaldes uegentlige Dødstumme, og at han derfor skulde have den Betaling, der er bevilget ham, men som han ikke havde faaet fuldt udbetalt, nemlig 1,800 Rb. aarlig. Saaledes er Overeenskomsten, men herved maa bemærkes, at man gik ud fra, at det kun var 30 Elever,